

LENINA KAROGS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJĪETIES!

CETURTDIEN,
1986. GADA
19. JŪNIJĀ
Nr. 73 (5457)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa,
Maksā 3 kap.

PSKP CK Plēnums

1986. gada 16. jūnijā notika Padomju Savienības Komunistiskās Partijas Centrālās Komitejas kārtējais Plēnums. Plēnums apsprieda šādus jautājumus:
par PSRS ekonomiskās un sociālās attīstības valsts plānu 1986. — 1990. gadam un partijas organizāciju uzdevumiem tā realizācijā;

par 1986. gada 10. un 11. jūnijā Budapeštā notikušās Varšavas līguma valstu Politiskās konsultatīvās komitejas apspriedes rezultātiem.

Referātu šajos jautājumos Plēnumā nolasija PSKP CK ģenerālsekretārs M. Gorbačovs.

Pēc referāta apspriešanas Plēnums pieņēma lēmumu akceptēt PSRS ekonomiskās un sociālās attīstības valsts plāna projektu 1986. — 1990. gadam un biedra M. Gorbačova referātā ietvertos PSKP CK Politbiroja atzinumus un secinājumus, kas vērsti uz PSKP XXVII kongresa izstrādātās partijas ekonomiskās stratēģijas realizāšanu. Atzīts par lietderīgu iesniegt piecgadu plānu PSRS Augstākajai Padomei izskatīšanai.

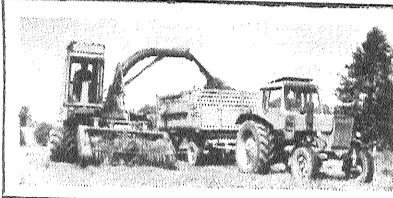
Plēnums, teikts lēmumā, uzskata piecgadu plānu par partijas komiteju, valsts un saimniecisko orgānu, partijas, arodbiedrību un komjaunatnes organizāciju, darba kolektīvu un vadošo kadru konkrētu rīcības programmu sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanai. Ir principiāli svarīgi plāna rādītājiem pieiet kā minimālajiem uzdevumiem, kas jāizpilda nozarē, republikā, novadā, apgabalā, pilsētā, rajonā un katrā ražošanas posmā. PSKP Centrālā Komiteja izsaka pārliecību, ka padomju cilvēki, ar prātu un sirdi pieņemusi XXVII kongresa radošās idejas, nodrošinās XII piecgades uzdevumu sekmīgu izpildi un mūsu sabiedrības tālāku gaitu uz priekšu visos komunistiskās celtniecības virzienos.

Plēnuma dalībnieki vienprātīgi pieņēma PSKP CK aicinājumu Padomju Savienības darbaļaudīm izvērst visas tautas sociālistisko sacensību par divpadsmitās piecgades plānu izpildīšanu un pārsniegšanu.

Plēnums augstu novērtēja Budapeštā notikušās Varšavas līguma valstu Politiskās konsultatīvās komitejas apspriedes rezultātus un visā pilnībā akceptēja padomju delegācijas darbību šajā apspriedē. Plēnums izteica pārliecību, ka brālīgo sociālisma valstu draudzība un sadarbība, tālāka to sadarbības izvērsšana (ar visām mērķu mīlošajām valstīm un plašiem sabiedriskajiem spēkiem veicinās sociālisma miera ofensīvas tālāku pastiprināšanos un palīdzēs nodibināt starptautisku sadarbību, lai panāktu savstarpēji pieņemamas vienošanās brunojuma ierobežošanas jomā visas cilvēces attīstības un progresa vārdā.

Plēnumā izskatīja un akceptēja PSKP CK Politbiroja priekšlikumus organizatoriskajos jautājumos, kas saistīti ar PSRS vienpadsmitās sasaukuma Augstākās Padomes piektās sesijas sarīkošanu.

TASS

GANĀMPULKAM — LABU LOPBARĪBU

Siena laiku — sienam

Pēc plāna mūsu saimniecībā jānovāc 704 hektāri zālāju, no tiem 240 hektāri atvēlēti otrajam plājumam. Pirmajā plājumā jau pievarēti 235 hektāri, kas ir 33 procenti.

Bija labas, saulainas dienas, un pūta arī mērens vējš — istāka laiks gatavot vitamīniem bagātu smaržīgu sauso sienu. Pēc pārbaudēm, ko saimniecībā izdarām uz vietas, tas atbilst pirmajai klasei — pietiekami daudz sausvielas, atbilstoši zaļš un smaržīgs.

Visa uzmanība un visi spēki saimniecībā bija koncentrēti uz laukiem, kur mehānizatori grozīja un zāvēja vākus, — uz šķūņiem, kurp vedām apzāvēto masu. Stacionāros šķūņos darbojās ventilatori, kur kaltēšanai tika pielikts punkts.

Tādā pat ierastā ritmā turpinām arī tagad. Sausā siena gan valējā veidā, gan presēta ķipšmums ir 150 tonnas, plāns — 913. Šī nedēļa, cerams, būs vēl labvēlīgāka, un darba tempus ne mazināsim. Tagad galvenais ir savākt noplauto masu, lai tā pārāk ilgi negul uz lauka. Katru dienu strādā divas VDR ražotās savācējpreses, kuras vada pieredzējuši mehānizatori Jānis Vucenlādāns un Juris Sabanskis, kā arī mūsu pašu «Sigulda», ar kuru strādā Jānis Liepnieks.

Šie savācēji nespēj tikt galā, tāpēc talkā norīkojam pa trim agregātiem E-281. Tās ir smalc-

nātājplaujmašīnas, kas nav domātas garā siena ražošanai. Bet mēs jau pirms gadiem četriem iesākām šīs augstāzīgās mašīnas pielāgot paplašinātai darbu fronte. Ļoti maz kas jāzēdara — jāņem tikai divi pretējie naži un var doties darbā. Tiesa gan, mazliet apcērt zāli. Kad siena masveida sagatavošana ir galā, šiem agregātiem no jauna uzlietam pilnu komplektu nažu, un tie tad sacel apvītināto masu no vāliem, sasmalcina kā parasti tas vajadzīgs skābsienam vai zāles miltiem.

Līdz šim, kamēr virs zemes staigāja saule, visa uzmanība tika pievērsta sienam, pārējo lopbarības veidu gatavošanu bijām atlikuši.

Esam ļoti vien jau piepildījuši šķūņus pie fermām, sliktākā laikā varēsim strādāt skābsiena un ar konservantu palīdzību sagatavotās lopbarības, skābarības uzkrāšanā. Skābsiena šovasar jāgatavo 2300 tonnas, skābarības — apmēram 1800.

Ja būs saulains laiks — gatavosim sienu, ja lietains — strādāsim pie citiem veidiem. Galvenais ir operatīva pārkārtošanās, darba laika efektīva izmantošana. Vienlaicīgi gādājam, lai neciestu kvalitāte.

A. LAZDĀNS,

kolhoza «Rīts» valdes priekšsēdētāja vietnieks, preses grupas loceklis

Pārskats

par lopbarības sagādāt rajona saimniecībās līdz šā gada 18. jūnijam (plānu izpilde procentos)

Saimniecība	Sagatavots		
	siena	skābsiena	zāles miltu
«Rīts»	37		
«Vārkava»	34		
Kirova	27	5	10
«Dzintars»	21	21	30
«Sīlkalns»	19	21	17
«Sark. ausma»	18	40	5
K. Marksa	17	34	14
Raina	17	14	83
Dzerzinska	17		23
Suvorova	16	3	
«Kr. Oktjabrj»	15	28	33
M. Gorkija	13	28	1
«Nākotne»	12	37	23
«Dubna»	11		
Lepina	10	17	
Rušonas p. s.	9	7	7
Aglonas p. s.	8	20	43
Oškalna	7	20	27
Rudzātu p. s.	7	19	
«Zelta vārpa»	5	20	7
RAJONĀ	15	19	15

Sacensības uzvarētāji

Pēc agrorūpnieciskās apvienības dispečerdienesta ziņām laika no 9. līdz 16. jūnijam

KOMPLEKSAS TEHNOLOĢISKĀS VIENĪBAS

Aglonas padomju saimniecības vienība, vadītājs Voldeimārs Valanis, sagatavoti 26 procenti lopbarības no nosacītā plāna.

K. Marksa kolhoza vienība, vadītājs Roberts Strods, sagatavoti 20 procenti.

Kolhoza «Dzintars» vienība, vadītājs Kazimīrs Kriškāns, sagatavoti 19 procenti no plāna.

ZALES MILTU RAZOŠANAS POSMI

Aglonas padomju saimniecības posms, vadītājs Pēteris Ukins, ar nosacīto agregātu sarāzotas 35 tonnas.

Oškalna kolhoza posms, vadītājs Alberts Rudzāts, sarāzotas 18,5 tonnas.

K. Marksa kolhoza posms, vadītāja Irēna Brice, sarāzotas 13,5 tonnas.

Apbalvojumi mātēm

Pamatojoties uz PSRS Augstākās Padomes Prezidija 1944. gada 18. augusta dekretu, Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidījs PSRS Augstākās Padomes Prezidija vārdā ar otrās pakāpes «Mātes medaļu» mūsu rajonā apbalvojis kolhoznieci BERTU GRINBERGU un strādnieci ANNU KUZMOVU.

PRASĪT NO SEVIS, PRASĪT NO KATRA

Padomju saimniecībā «Stāmeriena» notika ārkārtējs gadījums. Par trijām dienām tika novēlota siena plaujas sākums. Taču ne jau šīs kļūmes dēļ saimniecībā notika partijas Gulbenes rajona komitejas biroja izbraukuma sēde, kurā izskatīja jautājumu par lopbarības sagatavošanas gaitu «Stāmerienā».

Rajona stratēģiskais uzdevums piena lopkopībā ir līdz piecgades beigām gada vidējo izslaukumu no govīm palielināt vismaz līdz 4000 kilogramiem. Tas ir līmenis, kas atbilst saimniecību tagadējām tehnoloģiskajām iespējām. Tikai pēc tā sasniegšanas visās rajona saimniecībās rajons spēs iet tālāk un sasniegt jaunas robežlīnijas.

Galvenā rezerve, kas jāizmanto, lai sasniegtu izvirzīto mērķi, ir atpaliesto saimniecību pacelšana līdz pirmrindnieku līmenim.

Bet kas tad notiek «Stāmerienā» — saimniecībā, kuru tehnikas apbruņotības un energoapgādātības līmeņa ziņā grūti piešķaitīt pie atpaliestošajām? Pēc šiem rādītājiem tā ir viena no vispēcīgākajām rajonā. Cita lieta — kā šo tehniku un iekārtas izmanto. Atgādināsim tikai, ka pagājušajā piecgadē fondu atdeve šeit samazinājās par 3 procentiem.

Kaut arī tehnikas ir diezgan, pagājušajā gadā šeit ziemeļi sagādāja tikai 9,4 centnerus barības vienību uz katru liellopu, tas ir, krievi mazāk nekā vidēji rajonā. Par kādiem lieliem izslaukumiem var būt runa, ja pat salmu skābarību vajadzēja pirkt no kaimiņiem, lai pabarotu ganāmpulku? Un, lūk, tāda, ja tā var teikt, darba rezultāti. 1985.

gadā rajonā vidēji no govīm tika izslaukti 3296 kilogrami piena, bet «Stāmerienā» — tikai 2767 kilogrami.

Tiesa gan, mazāk par 3000 kilogramiem piena no katras govīm iegūts arī kolhozos «Gulbene» un «Pilskalns», kā arī padomju saimniecībā «Litene». Taču partijas rajona komitejas izdarīta analīze parādīja, ka šajās saimniecībās stāvoklis uzlabojas. Bet

Pagājušie mēneši vēleiz apstiprinājuši: pārkārtošanās attiecas uz visiem — no ierindas komunistu līdz CK sekretāram, no strādnieka līdz ministram, no inženiera līdz akademiķim. To būs iespējams izdarīt līdz galam tikai tad, ja tā kļūs par visas tautas lietu. Vis, kas to traucē, enerģiski jāizskauž. (No PSKP CK ģenerālsekretāra M. Gorbačova referāta PSKP CK jūnijā (1986. g.) Plēnumā.)

«Stāmerienā» piena ražošanas pusgada plāna izpilde ir apdraudēta.

Tiesi šī negatīvā tendence diktē nepieciešamību sarīkot «Stāmerienā» biroja izbraukuma sēdi.

Pirms sēdes partijas rajona komitejas biroja locekļi apbraukāja tirumus un fermas un paskatījās, kā norit lopbarības sagatavošana. Viņi pamatoji vaicāja saimniecības direktoram A. Riekstiņam un galvenajam inženierim A. Sazonovam, kāpēc daudzas glabātavas nav sagatavotas zāles masas uzņemšanai un kāpēc mazā laukā strādā dārgā augstāzīgā importa savācējprese, nevis saimniecībā esošās, bet izkomplektētās mūsu zemē ražotās savācējniekabes — tām ir mazāka iauča, bet ar tām var vieglāk manevrēt, tāpēc tās labāk noder darbam mazās platībās. Kāpēc dienu ilgāk nekā vajag, uz zemes nogulējuši ābolīna vāļi un pārkaltušās

lapīņas vējš aiznes kopā ar deficītajiem konservantiem. Vaicāja, kāpēc nav paaugstināti piekabju borti un kāpēc tās nevar sakabināt citu aiz citas, nevis velti dzenāt jaudīgu traktoru ar kravu, kuru arī zirgs viegli varētu pavilkt.

Skaidras atbildes nebija. Sēdē notika lietišķa, objektīva un prasīga saruna. A. Riekstiņam tieši norādīja, ka viņam ne-

pietiek prasīguma un neatlaidības darbā ar cilvēkiem.

Pārkārtošana, kā uzsver partija, ir jāsāk ar sevi. Saimniecības partijas birojam (sekretāre I. Ziberģa) pašos pamatos jāpārskata kadru politika un pilnīgi jāatsakās no kabineta vadības stila. Ir jāiet pie cilvēkiem un jāstrādā viņu vidū.

Vēl lielāka mērā tas sakāms par Stāmerienas ciema padomes priekšsēdētāju V. Mažarovu. Ir svarīgi arī krasi paaugstināt saimniecības arodkomitejas (tās priekšsēdētāja ir Dz. Glauņa) un tautas kontroles grupas (priekšsēdētājs U. Ilva) darba aktivitāti un efektivitāti.

Taču visās padomju saimniecībās relāimēs nav vainīgi tās vadītāji vien. Rajona agrorūpnieciskajai apvienībai (priekšsēdētājs E. Ziberģis) jāveikti lielāka uzmanība atpaliestošās saimniecības materiālās bāzes attīstīšanai

VESTULE LAIKRAKSTAM «PRAVDA»

Godājamie biedri! Mūsu Strugi Krasnijas rajonā noticis gadījums, kam nav precedenta: tika iznīcināts viss iespējais rajona laikraksta «Za komunizism» metiens.

Nosūtu iznīcinātā un no jauna iespējamā laikraksta numura eksemplārus. Partijas rajona komitejas neapmierinātības cēlonis bija T. Mihailova raksts «Ārišķība» rubrikā «Pārkārtošanās — laika prasība».

Salīdzinot raksta «Ārišķība» tekstu iznīcinātajā melienā un raksta «Viskrievijas seminārs» tekstu, kurš līdz ar fotologu publicēts raksta «Ārišķība» vietā no jauna iespējamajā eksemplārā, kļūst skaidrs, ka mūsu rajona komitejai nav pa prātām pārkārtošanās, kas tiešām ir laika prasība. Partijas rajona komitejas vadība nostājusies «Potjomkina sādžas» organizētāju pusē.

Es neko daudz nepapildināšu rakstu «Ārišķība», jo, lai aprakstītu trūkumus mūsu rajona patērētāju biedrības darbā, nepietiktu arī desmit papīra lapu. Teikšu tikai, ka vasarās kvass ciemā ir deficīts, bet saldējuma gandrīz nekad nav. Vārdu sakot, rajona patērētāju biedrības darbā pārkārtošanās nekur nav redzama.

Nav redzama pārkārtošanās atbilstoši PSKP XXVII kongresa prasībām arī vietējo partijas un padomju orgānu darbā. Izskatiet kaut vai laikraksta «Za komunizism» komplektu, un jūs ieraudzīsiet vienīgi sīkus tematus. Ja arī gadās kritiski raksti, uz tiem neviens nereaģē, jo partijas rajona komiteja savu laikrakstu neatbalsta.

Ziņoju jums par to visu cerībā, ka taisnība uzvarēs. Potjomkina sādža mūsu rajonā tiks novāktā kā bezperspektīva, bet pārkārtošanās tomēr notiks.

A. DUBKOVŠ,

ceļu remonta un būvniecības iecirkņa partijas organizācijas sekretāra vietnieks, kara un darba veterāns.

Pleskavas apgabalā,
Strugi Krasnijas ciemā

Lasītājs pats var pārliecināties, kādas pārvērtības pēc partijas rajona komitejas iekļaušanās notika ar materiālu «Ārišķība», kas kļuva par lemeslu rajona laikraksta metiena iznīcināšanai. Pārbūvējam vārdu vārdā šo rakstu, kā arī tā vietā sniegto informāciju «Viskrievijas seminārs».

PĀRKĀRTOŠANĀS —

LAIKA PRASĪBA

Ārišķība

Paģājušajā nedēļā Pleskavā notika divu dienu Viskrievijas seminārs par sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu kompleksu racionalizāciju. Tā darbā piedalījās apgabalu patērētāju biedrību savienību priekšsēdētāju vietnieki tirdzniecības jautājumos un apgabalu patērētāju biedrību savienību sabiedriskās ēdināšanas nodaļu priekšnieki no 29 KPFSR apgabaliem. Vienu dienu viņi ieradās kā viesi Strugi Krasnijas rajonā, jo mūsu sabiedriskās ēdināšanas uzņēmums ir starp labākajiem apgabalā un vairākkārt uzvarējis apgabala sociālistiskajā sacensībā.

Semināra dalībnieki iepazīnās ar padomju saimniecības «Plamja» ēdnicu. Rajona centrā viņi apmeklēja veikalus «Kulinārija», pusfabrikātu cehu, jauno bufeti rajona kultūras namā, bāru, gaļas un sakņu veikalus, silikātkieģeļu rūpnīcas kulinārijas veikalus un citus sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumus. Bet restorāna atsauksmju grāmatā viņi atstāja šādu rakstu: «No sirds pateicamies

restorāna «Lesnoj» darbinieku kolektīvam par kultūru apkalpošanu, viesmīlību, garšīgi pagatavotajām pusdienām un vakariņām. Novēlam viņiem visiem labu veselību un radošus panākumus!» Parakstu vietā lasāmas pilsētas, no kurām bija ieradusies viesi, — Vologda, Kaluga, Saratova, Sverdlovska, Perma, Stavropole, Ļeņingrada...

Vispār, pēc oficiālajām atsauksmēm spriežot, tā semināra daļa, kas notika mūsu rajonā, noritēja labā organizatoriskā līmenī un devusi daudz vērtīgu attiecībā uz iespējām izplatīt rajona sabiedriskās ēdināšanas uzņēmuma labāko pieredzi iedzīvotāju apkalpošanā.

Taču pašiem strugiešiem šī «augsto viesu» ierašanās atstājusi nepatīkamas atmiņas. Nē, pret viesiem, protams, nebija nekādu pretenziju; mēs iebilstam pret veco, tagad nosodīto tamliedzīgu delegāciju uzņemšanas praksi. Proti, ka dara visu, lai parādītu ne jau to, kas pastāv īstenībā, kopā ar panākumiem (kuri Strugi Krasnijas sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumam neapstrīdami ir) parādītu un apspriestu arī atrisināmās problēmas un novēršamos trūkumus (tādu mums ir papildam): nē, šī prakse prasa lakēt īsto stāvokli, notušet grūtības. Un, lūk, mēs visi kļuvām par kārtējās ārišķības izpausmes lieciniekiem. Mūsu pārtikas veikalu plaukti vai lūza no preču pārpilnības, ielās tirgojās ar saldējumu un kvasu, un, kas agrāk nekad nenotika, — ar pīrādžiem, maizes veikalā pārdeva labas kvalitātes maizi...

Mums var iebilst: bet tās taču bija mācības, vajadzēja parādīt, kā jāstrādā lauku sabiedriskajai ēdināšanai, vēl jo vairāk tāpēc, ka gandrīz viss parādītais mums reizēm ir, lai arī ne katru dienu, ne viss vienā laikā, kaut arī ar pārtraukumiem. — taču ir! Piedodiet, bet kam no šādām mācībām kāds labums? Šķiet, ka citiem pasniegto stundu vajadzēja likt aiz auss vispirms pašiem skolotājiem — Strugi Krasnijas sabiedriskās ēdināšanas darbiniekiem — un attiecīgi pārkārtot savu darbu. Bet ne bez lemesla pusotras nedēļas vilcinājamies publicēt informāciju par semināru, mēs cerējam, ka mūsu tirdzniecības vadītāji pacentisies saglabāt ciemata iedzīvotāju apkalpošanas parauglīmeni, un tad — lai šlavēties seminārs!

Ak vai — to dienu, kad Strugi Krasnijē nolija produktu pārpilnības lietus, tagad atgādina vairs tikai svaigi krāsotās tirdzniecības uzņēmumu fasādes...

Mēs neticam, ka arī «attiecībā uz iespējām izplatīt... labāko pieredzi» šāds seminārs ir tik sevišķi vērtīgs. Šādi parādītas labākās pieredzes taču nemaz nav, tāpat ārišķība ir vienīgais ceļš. Kā sasniegt parauglīmeni, un nav arī iespējas atkārtot pieredzi.

Kam mēs adresējam savu kritiku? Vispirms mūsu gados jaunajam rajona patērētāju biedrības priekšsēdētājam G. Jegorovam un rajona sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības vadītājam T. Šebetovai. Viņi abi ir komunisti, abi rūpīgi iepazīnušies ar partijas kongresa materiāliem, tikai nav saprotams, kādus secinājumus viņi izdarījuši, lai mainītu sava darba stilu. Viņiem nepietika drosmes nostāties pret plānoto, jādama, apgabala vadības plānoto, puspatiesību, viņi neželēja ne spēkus, ne līdzekļus (starp citu, diezgan prāvus — rēķins par daudzliem tūkstošiem rubļu), lai sarīkotu parādes pasākumu. Var jau būt, ka šajā sakarā kāds viņus uzslavēja, taču ne jau tie, kurus

apkalpo mūsu sabiedriskās ēdināšanas uzņēmums. Pēc paģājušā semināra cilvēkiem taču ir iespēja salīdzināt: kā var strādāt un kā jāstrādā sabiedriskajai ēdināšanai, un kā tā īstenībā strādā. Secinājums izriet pats: strādā sliktāk par savām iespējām.

Jegorovam un Šebetovai ir laba iespēja pierādīt, ka mūsu celtā «neslava» ir netaisnīga, ka mēs nekā nesaprotam no šādu republikas mēroga semināru mērķiem un uzdevumiem un ka pārmetums par partijas kongresa prasību nelzprašanu jau nu galīgi nekur neder. Proti, uzticētais darbs viņiem jāorganizē tā, kā viņi mācīja visu republiku.

T. MIHAILOVS

Viskrievijas seminārs

Paģājušajā nedēļā Pleskavā notika divu dienu Viskrievijas seminārs par sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu kompleksu racionalizāciju. Tā darbā piedalījās apgabalu patērētāju biedrību savienību priekšsēdētāju vietnieki tirdzniecības jautājumos un apgabalu patērētāju biedrību savienību sabiedriskās ēdināšanas nodaļu priekšnieki no 29 KPFSR apgabaliem. Vienu dienu viņi ieradās kā viesi Strugi Krasnijas rajonā, jo mūsu sabiedriskās ēdināšanas uzņēmums ir starp labākajiem apgabalā un vairākkārt uzvarējis apgabala sociālistiskajā sacensībā.

Semināra dalībnieki iepazīnās ar padomju saimniecības «Plamja» ēdnicu. Rajona centrā viņi apmeklēja veikalus «Kulinārija», pusfabrikātu cehu, jauno bufeti rajona kultūras namā, bāru, gaļas un sakņu veikalus, silikātkieģeļu rūpnīcas kulinārijas veikalus un citus sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumus. Bet restorāna atsauksmju grāmatā viņi atstāja šādu rakstu: «No sirds pateicamies restorāna «Lesnoj» darbinieku kolektīvam par kultūru apkalpošanu, viesmīlību, garšīgi pagatavotajām pusdienām un vakariņām. Novēlam viņiem visiem labu veselību un radošus panākumus!» Parakstu vietā lasāmas pilsētas, no kurām bija ieradusies viesi, — Vologda, Kaluga, Saratova, Sverdlovska, Perma, Stavropole, Ļeņingrada...

Vispār, pēc oficiālajām atsauksmēm spriežot, tā semināra daļa, kas notika mūsu rajonā, noritēja labā organizatoriskā līmenī un devusi daudz vērtīgu attiecībā uz iespējām izplatīt rajona sabiedriskās ēdināšanas uzņēmuma labāko pieredzi iedzīvotāju apkalpošanā.

T. MIHAILOVS

„Pravdas“ korespondenta komentārs

Kā gan tomēr tas viss varēja notikt un notika Strugi Krasnijas rajonā? 14. maijā darba dienas beigās partijas rajona komitejas sekretāreļ N. Anonaj piezvanīja un teica, ka rajona laikraksta rītdienas numurā būs publicēts materiāls par kooperatoru semināru ar virsrakstu «Ārišķība». Biedre Anona piedalījās šī semināra darbā. Partijas apgabala komitejai jau bija pazinots, ka tas noritēja labi. Te pēkšņi — kritisks raksts...

Vēl neredzējusi to, rajona komitejas sekretāre tūlīt piezvanīja redaktoram V. Fjodorovam un pieprasīja noņemt materiālu. Redaktors atteicās. Tad viņa sāka

uzstāt, lai laikraksta iespēšana tiktu aizkavēta, kamēr no rajona atgriezies rajona komitejas pirmais sekretārs N. Rumjancevs un izteiks savas domas.

Reiz jau bija precedents, kad vēl pirms kritiskā materiāla publicēšanas (tas bija reids profesionāli tehniskajā skolā, kas gatavo mehanizatorus) Rumjancevs palūdz iepazīstināt viņu ar sagatavoto publikāciju. Un redaktoram tik tikko izdevās pārliecināt sekretāru, ka šis materiāls ir vajadzīgs, ka tas palīdzēs uzlabot darbu. Taču toreiz bija runa par trūkumiem darbā kaimiņu rajona lauku profesionāli tehniskajā skolā, kur mācījās arī Strugi Krasnijas jaunieši. Bet tagad tika skarti nopietnāki jautājumi.

Rumjancevs atgriezās ciematā ap pulksten septiņiem vakarā. Anona viņu informēja par «Ārišķību». Biedrs Rumjancevs tūlīt devās uz tipogrāfiju, paņēma numuru, izlasīja un sāka sasaukt rajona komitejas biroja locekļus uz ārkārteju sēdi. Rajona komitejas birojs sapulcējās ap pulksten desmitiem vakarā, astoņi tā locekļi no vienpadsmit.

Tika pieņemts lēmums: atzīt, ka šī raksta autors nav pietiekami objektīvs un sagroza patieso stāvokli, bet tā tonis, publicēšanas laiks un nosaukums nav piemēroti. Nolemts iespiesto laikraksta metienu iznīcināt.

Rajona komitejas birojs 15. maijā sapulcējās atkal un izskatīja redaktora rīcību. Lēmumā ierakstīja: «Aizrādīt biroja loceklim, laikraksta redaktoram V. Fjodorovam par mēģinājumu izvērtties no partijas kontroles pār publicējamo materiālu saturu...».

Bet apgabala komitejā notikumi attīstījās tā. 15. maijā rītā propagandas un agitācijas nodaļas darbinieks, piezvanījis Rumjancevam un pārliecinājies, ka jaunais metiens tiek iespiests, par notikušo ziņoja partijas apgabala komitejas sekretāram A. Iljinam. Tas teica, ka lieta jānoskaidro. Taču konkrētu uzdevumu nedeva. Propagandas un agitācijas nodaļa, pieprasījusi rajona komitejai iznīcināt metiena eksemplāru un izanalizēt tekstu, acimredzot atzina, ka rajona komiteja rīkojusies pareizi. Galvenais — laikraksts iznācis, kaut arī ar lielu novēlošanos, kaut arī daudzās vietās to saņēma tikai nākamajā dienā...

Vismaz 7. jūnijā, kad es, jau apmeklējis Strugi Krasniji, apgabala komitejā pārinteresējos, kas tad ir darīts sakarā ar šo gadījumu, kuram nav precedenta, propagandas un agitācijas nodaļas vadītājs O. Fedotovs neko konkrētu nevarēja pateikt. Tikai tagad apgabala komitejas sekretārs A. Iljins, uzzinājis, ka ar šo lietu nodarbojas «Pravdas» korespondents, steidzami nosūtīja uz Strugi Krasniji komisiju ar preses sektora vadītāju M. Seludjakovu priekšgalā, bet pēc tam jautājumu izskatīja apgabala komitejas biroja sēdē. Jautājums bija formulēts plesardzīgi: «Par PSKP Strugi Krasnijas rajona komitejas nepareizo iekļaušanos laikraksta «Za komunizism» redakcijas darbībā».

Par kritikas apspiešanu ne uzziņa, ne apgabala komitejas biroja lēmumā nav ne vārda. Arī N. Rumjancevs neuzskatīja notikušo par kritikas apspiešanu. Pat apgabala komitejas biroja sēdē viņš teica, ka notikušo nevar uzskatīt par mēģinājumu apspiest kritiku. Rajona komitejas birojs esot rūpējies par laikraksta autoritāti, jo tas būtu publicējis neobjektīvu materiālu, kaut gan bija spiests atzīt, ka semināram gan speciāli vesta

maize no Pleskavas, gan piegādātas desas papildus tam daudzumam, ko plevd parasti...

Tikai partijas apgabala komitejas pirmais sekretārs A. Ribakovs nosauca lietās savos vārdos, proti, par kritikas apspiešanu. Apgabala komitejas birojs izteica Rumjancevam stingru rādījumu. Tas ierakstīja lēmumā arī šādu punktu: vērst PSKP apgabala komitejas propagandas un agitācijas nodaļas uzmanību uz nepieciešamību pastiprināt kontroli pār partijas komiteju darbību pilsētu un rajonu laikrakstu un vietējo radio vadīšanu, laikā izskatīt un principiāli novērtēt faktus, kuros izpaužas nepareizi attieksme pret presē publicētajiem kritiskajiem materiāliem, darbaļaužu signāliem un ierosinājumiem.»

Vispārējais, protams, ir pareizs. Taču šajā gadījumā propagandas un agitācijas nodaļas nostājas novērtējumam, šķiet, vajadzēja būt principiālākam. Vajadzēja dot politisku novērtējumu faktam, ka iznīcināts laikraksta metiens, notikusi izrēķināšanās par kritiku, pieļauta ārišķība. Ne ar ko nav iespējams izskaidrot arī ilgo paūzi starp notikušo metiena iznīcināšanas faktu un apgabala komitejas nodaļas iekļaušanos. Un vēl: par apgabala komitejas biroja pieņemto lēmumu cilvēki nav informēti ne ar apgabala, ne ar rajona laikraksta starpniecību. A. Rumjancevs pat nepazīnoja partijas rajona komitejas biroja locekļiem, ka viņu lēmums atzīts par nepareizu.

M. Seludjakovs apgabala komitejas biroja sēdē teica, ka partijas rajona komiteja veic zināmu darbu rajona laikraksta vadīšanā, ka rajona komitejas sekretāri regulāri tiekas ar redakcijas kolektīvu. Taču...minēja tikai vienu vienīgu piemēru, proti, ka aprīlī redakciju apmeklēja Rumjancevs. Bet tas pats redaktors V. Fjodorovs apgabala komitejas biroja sēdē precizēja, ka redakcijai neatceras, kad rajona komitejas sekretāre N. Anona būtu tikusies ar kolektīvu.

Atziņēdams, ka laikraksta vadīšanas līmenis paaugstinājies, Seludjakovs sacīja, ka pēdējos trijos gados rajona komiteja trīs reizes atbalstījusi rajona laikraksta publikācijas. Taču apgabala komitejas sekretārs A. Iljins bija spiests korigēt savupakļauto. Rajona komiteja patiešām atbalstījusi laikraksta publikācijas. Bet tas bija 1983. gadā. Kopš tā laika neko tamliedzīgu neatceras. Vēl vairāk, pēdējā laikā, kad laikraksts dažkārt mēģina izvīrtīt asus, aktuālus jautājumus, tas atbildes uz šiem jautājumiem nepublicē. Kāpēc? Redaktors V. Fjodorovs paskaidroja:

— Visi kā viens sūta formālas atbildes. Kauns ievietot avīzē.

Tieši te rajona komitejai ar savu stipro plecu vajadzētu atbalstīt rajona laikrakstu! Tad laikraksta autoritāte, par kuru tā rūpējās rajona komiteja, iznīcinādamā metienu ar «Ārišķību», patiešām celtos.

Partijas rajona komitejas biroja loceklis strādnieks A. Aleksandrovš sarunā ar mani teica:

— Es gan biroja sēdē sacīju, gar tagad apgalvoju, ka nebija vajadzības noņemt šo rakstu. Rajona komiteja to aizliedza tāpēc, ka baidījās patiesības.

Sim viedoklim nevar neplevdēt!

V. VOROBOVS

Strugi Krasnija — Pleskava
«Pravda», 1986. gada
13. jūnijā

Komisijām ir jād darbojas

Rajona saimniecības spraiģi rīt lopbarības sagatavošana — top drošs pamats, lai varētu godam izpildīt šī un nākamā gada plānus piena un gaļas pārdošanā valstij. Ieceru īstenošanā liela loma ir arī komisijām, kas iz-

veidotas, lai kontrolētu administrācijas darbību. Šie kontroles orgāni ir visu saimniecību partijas pirmorganizācijas.

Vairumā saimniecību minētās komisijas strādā pēc stingra plā-

na. Piemēram kolhozos «Dzintars» un «Sarkanā ausma» tās kontrolē sezonas darbu gaitu: «Dubnā», «Zelta vārpā» un K. Marksa kolhozā pastiprināti seko stāvoklim lopkopībā: «Sīlukalnā» un Raiņa kolhozā uzmanība pirmām kārtām tiek veltīta darba disciplīnai.

Taču sešās saimniecībās — kolhozos «Krasnij Oktjabrj»,

«Nākotne», Dzeržinska, Suvorova, Oskalna un M. Gorkija kolhozos — administrācijas darbības kontroles komisijas līdz šim nav darbojušās. Kaut gan būtu varējušas daudz paveikt, lai sekmetu labas lopbarības sagatavošanu, citu ražošanas uzdevumu izpildi.

Visām partijas pirmorganizācijām plašāk jāizmanto minēto

komisiju iespējas kontrolēt administrācijas darbību, gādāt par darba disciplīnas nostiprināšanu, tām ir jāsaņem savs vārds, kad izskata komunistu personīgās lietas, kad komunisti atskaitās par padarīto.

V. JAKOVĻEVŠ,

Latvijas KP rajona komitejas instruktors

GERTA LACIS

1986. gada 15. jūnijā mirusi PSKP biedre kopš 1921. gada, personālā pensionāre Gerta Kārļa m. Lacis.

Gerta Lacis dzimusi 1902. gada 28. augustā Rostovā pie Donas. Darba gaitas viņa sāka 1921. gadā Suhumi pēc sieviešu ģimnāzijas beigšanas. Sākumā strādāja par KK(b)P Suhumi orgbiroja instruktori, pēc tam tika nosūtīta vadošā darbā bērnu pirmsskolas iestādē, uzturēšanos un finansu organizācijās. No 1937. gada līdz 1939. gadam G. Lacis strādāja par Gruzijas K(b)P apgabala komitejas finansu nodaļas vadītāju. Līdz 1944. gadam viņa strādāja par Valsts bankas vecāko un galveno grāmatvedi Suhumi pilsētā, bet pēc tam par Valsts bankas Bauskas nodaļas (Latvijas PSR) galveno grāmatvedi un Valsts bankas Gulbenes nodaļas pārvaldnieci.

Kopš 1950. gada G. Lacis bija pensijā un dzīvoja Preiļu rajonā. Viņa veica lielu sabiedrisko darbu, vairākkārt tika ievēlēta par partijas rajona komitejas un partijas rajona komitejas partijas komisijas locekli, rajona Tautas deputātu padomes deputāti.

Komunistiskā partija un padomju valdība augsti novērtējusi Gertas Lacis nopelnus. Viņa apbalvota ar medaļām «Par pašizlīdzīgu darbu 1941. — 1945. gada Lielajā Tēvijas karā», «Par darba varonību», «30 gadi kopš uzvaras Lielajā Tēvijas karā» un citiem apbalvojumiem. Viņai pasniegtas nozīmītas «50 gadi PSKP rindās».

Aprāvies principiālas komunistes, iedzīvotāja un atsauca biedra mūzs. No dzīves aizgājuši komunistu leņinskās gvardes veterāni. Gertu Lacis mūžam patūrēsim eaišā picinā savās sirdīs.

**LATVIJAS KP RAJONA
KOMITEJA
RAJONA TAUTAS
DEPUTĀTU PADOME**

NO REDAKCIJAS PASTA

Vieglāk pateikt, ka nav

Preiļos, Košukova ielā 2, dzīvoklis 18, jau vairākas dienas no krāna pil ūdens. Kam krāns ir jānomaina? No dzīvokļu saimniecības pārvaldes ieradās saniecinieki, to apskatīja un pateica: «Nopērciet krānu, mēs apmainīsim». Kā pēc gan pašiem iedzīvotājiem ir jāpērk krāni un citas ūdensvada remontēšanai nepieciešamas detaļas?

Mūsu mājā nesen ilgāku laiku pagrabā tecēja ūdens, par ko arī bija paziņots dzīvokļu saimniecības pārvaldē, taču šo avāriju nevarēja likvidēt veselu nedēļu. Ūdens taču izskalo pamatus, pagrabā rodas pelējums. Māja būvēta 1964. gadā, nekādā nav tikusi remontēta, pelējums no mitruma rādies katrā dzīvoklī.

Ūdens tek, dzīvokļu saimniecības pārvalde par to neuztraucas. Varbūt arī pašiem iedzīvotājiem par zūdošo ūdeni nav ko uztraukties? Gulēt tas taču netraucē.

T. SEMJONOVA
REDAKCIJAS PIEBILDE.
Varētu saprast, ja grūtības ar

krāniem būtu islaicīgas, taču jau gadiem ilgi dzīvokļu saimniecības pārvalde «nevar nopirkt» krānus. Bet kur tad gadījumā tos lai pērk individuāli? Pieredze rāda, ka dzīvokļu Ipašnieki pie krāniem tomēr tiek, nezin kāpēc tikai dzīvokļu saimniecības pārvalde vienmēr paliek tukšā.

Kāda sieviete reiz sarūgtināta stāstīja, ka arī viņa izsaukusi saniecinieki salabot krānu, bet viņš vispirms izrunājies par pašu iemītnieku (!) salauzto krānu, pēc tam paziņojis, ka jāpērk jauns. Kad viņa pāris stundu laikā to nedabūjusi, pēkšņi konstatējusi, ka ūdens vispār pazudis. Ieradās saniecinieki un patelcis, ka ūdens piegāde slēgta, jo dzīvoklī esot bojāts krāns. Viņa bijusi ar pavisam mazu bērnu uz rokām, un bijis jau piektdienas vakars...

Aizbildināties ar to, ka nav, šajā iestādē, acimredzot, ir daudz vieglāk nekā pacensties, lai būtu.

Vajadzīga pirts

Jašā ūdens auksts, un bez tam, kā tu, cilvēk, ciemata priekšā gēbsies gluži pliks? Bet kur nomazgāties? Vai katrreiz mazgāties braukt uz Preiļu pirti? Mums, Rušonas padomju saimniecības Kasti-

res iedzīvotājiem derētu pašiem sava pirts, jo daudzās senāk celtajās mājās nav ne vannas, ne dušas, ne pirts.

Esam griezušies dažādās instancēs, bet velti. Kādā veidā mums likt pie sabiedriskās pirts?

KASTIRES CIEMA IEDZIVOTĀJI

Šķērslis dabas postītājiem

M. Kvedere no Madonas rajona jautā, kā piekļūt Jersikas ciema Upenieku kapsētai ar mašīnu, ja kapu ceļa sākumā uzlikta aizlieguma zīme.

Telefoniskā sarunā ar Jersikas ciema padomes priekšsēdētāju E. Kurpnieku noskaidrojām, ka šī

aizlieguma zīme nebūt neattiecas uz tiem, kuri dodas uz kapsētu, — līdz taj piebraukšana atļauta. Zīme aizšķērso ceļu dabas piesārņotājiem, jo pa minēto ceļu tālāk var aizbraukt līdz Daugavai, un aiz neorganizētajiem atpūtniekiem tad paliek piesārņota apkārtnē.

Vājpiena pietiek visiem

Cik vājpiena jāsaņem individuālā sektora iedzīvotājiem par valstij nodotu pilnpienu? Vai tas ir atkarīgs no nodotā piena tauku satura? Mēs ne vienmēr to saņemam, — šādi jautājumi izskanēja kādā lasītāju vēstulē. Sazinājāmies ar Preiļu siera rūpnīcas sviesta ceha meistari M. Dzeni, viņa pastāstīja:

— Vājpiena izsniegšana notiek saskaņā ar Latvijas Valsts agrorūpnieciskās komitejas apstiprinātajām normām katram mēnesim atbilstoši saimniecību kategorijai. Piemēram, maijā un pašlaik — jūnijā — tā ir 40 procenti. Tātad individuālais piegādātājs no ik dienas nodotā piena var saņemt 40 procentus. Praktiski tas nozīmē, ka no, piemēram, desmit valstij pārdotiem pienu kilogramiem ir tiesības saņemt četrus litrus vājpiena. Praksē neattais-

nojas ik dienas laistīt šos dažus litrus, tāpēc visbiežāk piena savācēji normu izsniedz reizi divās dienās dubultā apmērā, pieļaujams arī reizi trijās dienās, bet ne retāk. Pašlaik ne visi piena savācēji pieprasa iespējamo vājpiena normu, aizbildinoties ar to, ka lauku iedzīvotāji ne vienmēr vēlas to saņemt. Rūpnīcā var izsniegt vājpienu pietiekamā daudzumā, jo tā daudz paliek pāri.

Ziemas mēnešos atgriežamā piena normas ir mazākas, tomēr, piemēram, šoziem tās ne reizi nebija zemākas par 18 — 20 procentiem. Nodotā piena tauku saturs neietekmē atpakaļ saņemamā vājpiena daudzumu.

Tātad, kā izriet no M. Dzenes atbildes, vājpiena piegāde pašiem iedzīvotājiem stingri jāpieprasa no piena savācējiem.

Vēstulju apskats

Saules un ēnas puses

Šī vēstule no Līvāniem pienāca aprīlī, kad ar katru dienu aizvien siltāka kļuva pavasara saule un minēto faktu pārbaude bija nereāla. Daži vecāki rakstīja, ka pilsētas bērnu dārzā «Saulīte» atsevišķās grupās ir ļoti auksti un ne jau apkures dēļ, kas, starp citu runājot, arī nelutinot ar siltumu, bet pārmērīgi tiekot turētī valā logi, ilgi tiekot vēdināts. Līdz ar to bērni bieži slimojot, vecākiem nākoties kavēt darbu.

Komentēt šo vēstuli palūdzām rajona pediatri V. Koki. Lūk, viņas atbilde:

«Līvānu pilsētas bērnu dārzā «Saulīte» 1985. gadā reģistrēti 188 saslimšanas gadījumi uz 100 bērniem, kas ir zemāk nekā vidēji Līvānu pilsētas pirmsskolas bērnu iestādēs (201,3), bet augstāka nekā vidēji rajonā (129). Pirmajos četros šī gada mēnešos saslimstība bija 67, kas ir zemāka nekā attiecīgajā laika periodā pērnajā gadā. Vidēji viens bērns slimības dēļ četros mēnešos nokavējis trīs dienas, kas iekļaujas vidējos rādītājos.

1986. gadā Preiļu sanitāri epidemioloģiskā stacija ik mēnesi pārbaudīja sanitāri higiēnisko režīmu bērnu dārzā «Saulīte», pārbaudes laikā sanitāri higiēniskā, arī temperatūras režīma pārkāpumi nav konstatēti. Vēdināšanas grafiks atbilst pastāvošajiem noteikumiem.

Lielākas skaidrības labad palūdzām konsultāciju arī no Preiļu sanitāri epidemioloģiskās stacijas bakterioloģijas nodaļas vadītājas J. Miņinas. Viņa pastāstīja, ka telpu vēdināšanai bērnu dārzos ir speciāli normatīvi, bez tam spēju istabās jābūt izvietotiem termometriem un vecākiem ir tiesības pašiem sekot temperatūrai telpās, kas, starp citu, nedrīkst būt zemāka par 18° pēc Celsija.

Sarūgtinājums izskan darba veterānēs P. Cervoničovas vēstulē. Daudz darba gadus, arī veselību atdevusi savas saimniecības — Kirova kolhoza — augšupeļai. Pēdējā laikā bijusi piešķirta invaliditātes otrā grupa. Nu, kad pienācis laiks saņemt pensiju, bet pirms tam — nokārtot atbilstošus dokumentus, sākušies sarežģījumi. Saimniecības kantori neatradusies viņas darba grāmatina. Pilsonē sūtīta uz sociālās nodrošināšanas nodaļu, pēc tam sākusies zvanišanās turp un atpakaļ, taču velti, jo grāmatina no kolhoza izgaisusi bez pēdām. Mainījušies darbinieki, tāpēc arī redakcijai saimniecības kantori par šo noslēpumaino pazūšanu nevarēja sniegt nekādu informāciju. Protams, padarītais darbs nekur nevar palikt, tāpēc visi dokumenti vecuma pensijas saņemšanai tika sagādāti, taču tāpēc vienotais P. Cervoničovas iautājumam, kā no grāmatvedības var pazust darba grāmatīna?

Dzintarietis A. Siksnāns bija sašutis par to, ka norādītajā dienā vietējā sadzīves pakalpojumu pieņemšanas punktā neleradās televizoru meistari. Kā paskaidroja ražošanas apvienības «Elektrons» Preiļu iecirknī, minētais izbaukums 10. aprīlī nenotika, jo pavasara šķidona dēļ celš nebija pārvarams. Arendoles kompleksajā sadzīves pakalpojumu pieņemšanas punktā meistari ieradās 20. aprīlī.

17 paraksti ir uz vēstules, ko atsūtīja Preiļu 1. vidusskolas 11. b klases audzēkņi. Jauniešu vēlēšanās viena — Preiļos vaļadzīga sava — iauunnes kafēinca. Ko uz to atbild rajona patērtājiu biedrības sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienība? Atbildi parakstījusi šīs apvienības direktore Z. Andrejeva.

«Jauniešu ieteikums izskatīts patērtājiu biedrības valdes sēdē. Valde iesniedza priekšlikumu

komjaunatnes rajona komitejas pirmajam sekretāram V. Kozlovam par jaunatnes kafēinicas atklāšanu nesen izremontētās kafēinicas «Veldze» telpās. Ierosinājām kafēinicas interjera noformēšanā iesāstīt pilsētas jauniešus. Bez tam piedāvājam Preiļu restorānā četras dienas nedēļā (pirmdienās, otrdienās, ceturtdienās un svētdienās) organizēt dažādus tematiskus sarīkojumus, vakarus, kas interesētu pilsētas jauniešus.

Tātad iespējas organizēt jauniešu atpūtu ir, vienīgi nepieciešams pašiem parādīt interesi un iniciatīvu. Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības administrācija no savas puses apsolā palīdzēt visu jautājumu, kas saistīti ar jauniešu atpūtas organizēšanu, risināšanā.»

Iepriecināja pirmās rindas vēstulē, ko saņēmām no S. Bernāna: «Vispirms gribam no sirds pateikties jums un Preiļu autobusu stacijai par Katēgrādes autobusa maršruta izmaiņāšanu. Taču kas šeit noticis 6. jūnijā? Citējam:

«Pievakarē minēta maršruta autobuss pabrauca mums garām, lepmi apgriezās stāvētā un pietāja pie pieturas braucenam pretējā virzienā. Tā kā no autobusa gaidītājiem es un Lielā Tēvijas kara invalīds K. Spoks bijām vienīgie vīriešu kārtas pārstāvji, bet pārējās piecas bija sievietes, gājām uz autobusu noskaidrot, kur šoferis domā braukt. Vadītājs kategoriski atteicās braukt pa loku, aizbildinādams, ka neko nezina par šādu maršruta izmaiņu, kaut gan mēs centāmies viņam paskaidrot, ka no 1. jūnija katru dienu Katēgrādes maršrutā autobusi brauc tieši tā. Pierakstīju autobusa valsts numuru 4316, garāžu numuru 952. Pastāvējis pieturā vēl minūtes desmit, autobuss pabrauca pāris metru atpakaļgaitā, strauji pagriezās pretējā virzienā un pa jauno maršrutu aizveda nevis mūs, bet tikai mūsu neizpratnes pilnos skatienus... Gaidot nākamā autobusu, visi nokļuvām spēcīgā lietusgāzē».

Gan autors, gan laikraksta redakcija vēlas uzziņāt, kā šo gadījumu novērtēs Jēkabpils autobusu parkā.

Ja pacients griežas pie ārsta, viņš taču nestāsta par savu kaiti, pats noslēpies, būdams neredzams. Taču pēc šāda principa nereti rīkojas vēstulju autori — nenosaucot savus uzvārdus, paliekot anonīmi. Nu redakcijā krājas kaudzītās tās vēstules, kuru autori vēlējušies palikt nezināmi. Uz kurleni, kam sūtīt atbildes? Tomēr, ja kādu anonīmo rakstītāju interesē, kas noticis ar viņa sūtījumu, viņš var griezties redakcijas vēstulju nodaļā un iepazīties ar atbildi. Par vēstules parakstu neuzskatām arī šādus: 1. ražošanas iecirkņa kolhoznieki, N. ciema ļaudis utt. Sādās vēstulēs parasti nav neviena konkrēta fakta, un nav zināms arī, pie kā griezties, lai atrastu kādu pieturas punktu. Ja arī būs strādāts, tad, atvainojiet, kas pretendēs būt par saņēmēju atbildei, ko nosūtīsim, piemēram, «1. ražošanas iecirknīm».

Anonīma vēstule vienmēr liek būt piesardzīgam. Taču... nevaļag arī «pārcenties» un paša uzrakstītu vēstuli parakstīt ar... kaimiņa vai attāla pazīņas uzvārdi. Arī ar šādiem gadījumiem redakcijas vēstulju nodaļā ir nācies sastapties. Jāpiebilst, ka gadījumā, ja šādā vēstulē vēl izrādās nepamatoti nokengāts kāds cilvēks, viņš ar pilnām tiesībām var griezties tiesā...

Saulainajās vasaras dienās tišuprāt nemeklēsim ēnas puses mūsu ikdienā, taču arī nevairīsimies no tām. Rakstiet!

L. SILA

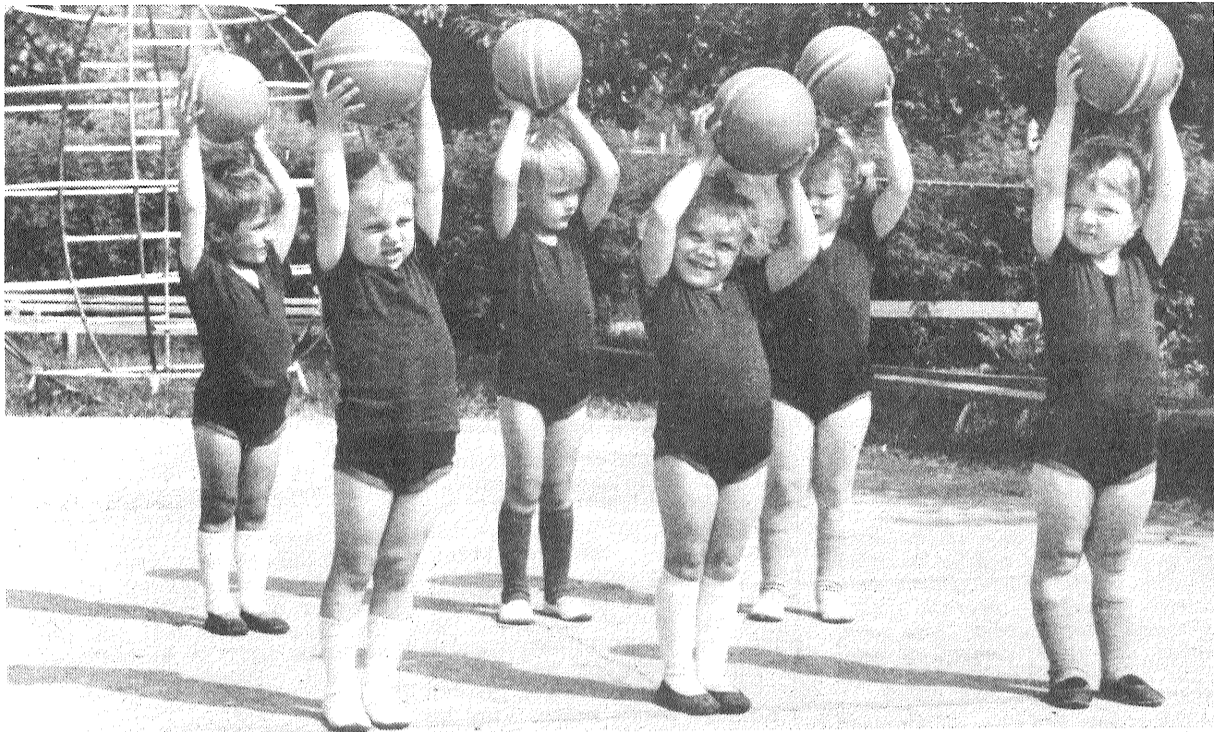
Zied jasmīni.

J. ZANDES foto

Svētki fabrikas bērnudārzā

Vieni no mīļākajiem svētkiem mūsu mazulim, ir vasarā, kad viss Līvānu stikla fabrikas bērnudārza kolektīvs gatavojas un gaida sporta dienu. Gan bīzainajiem un cekulainajiem bērnudārza saimniekiem, gan viņu auklītēm un audzinātājām, gan stikla fabrikas sabiedriskajām organizācijām tās ir rūpēm bagātas un saspringtas nedēļas — jāmacās dziesmas, jāgatavo vingrošanas priekšnesumi, jāgādā tērpi un, protams, vēl un vēl jāatgādina, lai neaizmirst uz svētkiem ierasties arī tēvi un māmiņas.

Šogad sporta diena pie mums bija organizēta agrāk nekā iepriekšējos gados — 10. jūnijā. Jo kupls bija dalībnieku skaits — 125 bērnudārza audzēkņi. Svētkos piedalījās pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniece Valentīna Leine, pilsētas izpildkomitejas sekretāre Drosma Šeflere un Līvānu stikla fabrikas arodkomitejas priekšsēdētāja Jolanta Kozlova. Bija ieradusies arī mūsu draugi un šefi — Līvānu 1. vidusskolas audzēkņi, kuras sacensību laikā veica tiesnešu funkcijas. Patiesi sviniņu noskaņu palīdzēja radīt Līvānu

kultūras nama pūtēju orķestra spēlēto maršu skaņas.

Svētki sākās ar bērnudārza audzēkņu sviniņu līniju, kur visā krāšņumā varēja redzēt skaistos un gaumīgos tērpus, kas iepriekš bija tik rūpīgi šūti un gādāti. Mastā uzvijās sacensību karogs, aizlidoja gaisa baloni, tika aizdedzināta lāpa — viss gluži kā

lielajās pieaugušo sacensībās. Un tad jau visus varēja aicināt uz startu.

Sākumā bija masu vingrojumi, kur plašajos un krāsainajos karogiem izrotātajos laukumos piedalījās visi audzēkņi. Turpinājumā — kustību rotaļas. Katra grupa bija sagatavojusi un mūzikas pavadījumā rādīja divas

kustību rotaļas. Visam pa vidu — dziesmas, lai nebūtu garlaicīgi ne pašiem, ne cemiņiem.

Vislielāko interesi izraisīja jautrības stafetes, kur jāpierāda gan spēks, gan veiklība, gan ātrums. Vecāko grupu audzēkņiem nopietns pārbaudījums bija 30 metru skrējieni. Bet noslēguma stafetē piedalījās arī vecāki.

Svētki beidzās ar sviniņu līniju. Visiem dalībniekiem tika pasniegtas stikla fabrikā gatavotās medaļas. Vēl tikai goda aplis, un tika nolaiests sacensību karogs.

Esam pateicīgi parādā saviem šefiem no ražošanas, jo viņi mums sniedza lielu materiālu palīdzību. Paldies arī Līvānu 1. vidusskolai, kuras pārstāvji bija kļāt un palīdzēja sacensību organizēšanā.

Sporta svētki ir beigušies, taču no fiziskās kultūras mēs nešķiramies. Pirmsskolas vecuma bērnu vingrošanas programmā ir paredzētas trīs sporta nodarbības nedēļā. Vasarā mazuli tās visas pavada laukā. Lepojamies, ka esam vienīgais bērnudārzs, kurā iekārtots peldbaseins. Pat vienkāršās pastaigas izmantojam savu audzēkņu veselības nostiprināšanai un norūdināšanai. Uzsākot mācības skolā, mūsu zēni un meitenes ir spēcīgi un maz slimo, labprāt piedalās fiziskās kultūras stundās. Kustību prieku viņos palīdz radīt arī bērnudārza sporta svētki.

R. PETROVSKA,
Līvānu stikla fabrikas bērnudārza metodiķe

ATELĀ: trešās grupas audzēkņi Solvita, Māra, Ilgvars, Artūrs, Koļa un Kristīne labprāt vingro, it īpaši viņiem patīk vingrojumi ar bumbām.

J. SILICKA foto

Redaktors V. PETROVS

VISSAVIENĪBAS REIDS

„Par efektīvu darbu un veselīgu dzīvesveidu“

Atbildības lokā — arī tirdzniecību

Lai atvieglotu lauku cilvēku darba soli, strādā tirdzniecības darbinieki. Ednīca, veikals, — tā ir parasta lieta katrā ciema dzīvē. Arī Stabulnieku ciema un Kirova kolhoza teritorijā ir šādi uzņēmumi. Starp citu, par ednīcas darbu gan Stabulnieku ciema izpildkomitejai, gan tās apmeklētājiem nav nekādu pretenziju. Bet veikals?

Tirdzniecības punkta telpas jau sen par šaurām, lai tajās varētu uzskatāmi izvietot nepieciešamās rūpniecības un pārtikas preces. Bez tam arī tirdzniecības darbinieki pieļāvuši nelīdzarības, dažkārt pat likuma neievērošanu. Veikala vadītāji Virgīnijai Jakovļevai jau nācies parakstīt aktu par to, ka pārkapts noteikums, kas atļauj vienam pircējam pārdot ne vairāk kā divas pudeles alkoholiskos dzērienus.

Soreiz jāatgādina par citu tirdzniecības normu pārkāpumu — noliktavā uzglābāt dažus zāļu zirnīšu un majonēzes traucīņus. Tādāļ sekoja veikala vadītājas V. Jakovļevas izskaidrošanās, ka šī prece domāta ciema kāzniekiem, esot pēc pasūtījuma, tāpēc arī netiekot likta pārdošanā.

Rajona ikdienas pieprasījuma preču apvienības direktore M. Bruzguļe ir citās domās: — Pasūtījumus kāzām un citām vajadzībām var izdarīt tikai specializētajā veikalā Preiļos.

Ciema veikals ir sava veida rajona tirdzniecības organizācijas darba spoguļis. Un nevēlīga attieksme pret sanitārijas normu pārkāpumiem liecina par veikala darbinieku vienaldzību savu tiesību pienākumu veikšanā. Preces dažviet nekārtībā samestas, grīdas netīras, mušu mākonī šie gar veikala pārtikas preču krājumiem. Tajā pat laikā veikala praktiski nav pircēju, un abas tirdzniecības darbinieces garlaicokas, tos gaidīdamas.

Otrs trūkums šī tirdzniecības uzņēmuma ikdienā — pašā karstākajā darba laikā Stabulnieku ciema iedzīvotājiem pietrūkst maizes, par baltmaizi nemaz ne-

runājot. Un šis ietilgus problēmas risinājumu gaida gan šejienes, gan citu ciemu iedzīvotāji. Ne katreiz maizi plevē noteiktajās stundās. Sapulcējušies cilvēki to gaida pat līdz pēcpusdienai.

Protams, lauku laudis labprāt iegādātos arī konditorejas izstrādājumus. Vai šāda iespēja ir tik nereaļa? Ja jau veikala praktiski nav baltmaizes, tad varbūt reizi nedēļā šurp var atvest konditorejas izstrādājumus? Vismaz šobrīd, kad lauku cilvēkam dārga katra minūte un viņiem neiznāk brīvs brīdis, lai aizbrauktu uz rajona centra veikaliem. Varbūt to pat var izdarīt autoveikals?

Uz šiem un citiem ar tirdzniecības darbu saistītiem jautājumiem tūdaļ pēc reida atbildi sniedza rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētājs K. Neicgalis. Atliek pateikt kiroviešiem, ka tuvākajā laikā apgāde ar maizi uzlabosies, jo pabeidz remontēt Aglona maizes ceptuvi. Stabulnieku ciema iedzīvotāji turpmāk lielākā daudzumā saņems arī baltmaizi. Kas attiecas uz konditorejas izstrādājumiem, K. Neicgalis paskaidroja, ka daļa lauku veikalu jau varot iegādāties smalkmaizītes un citus izstrādājumus. Stabulnieku veikalā šo jautājumu atrisinās tikai rudenis pusē, kad pēc remonta palielināsies kulinārijas ceha iespējas.

Tirdzniecības darbinieku saņaksmē izskatīts Stabulnieku ciema veikala darbs. Jācer, ka pēc nopietnās sarunas ar veikala vadītāju V. Jakovļevu uzlabosies veikala sanitārais stāvoklis, tiks ievērots noteiktais preču minimums un Kirova kolhoza laudis savu tirdzniecības uzņēmumu alāz atstās apmierināti.

Reidā piedalījās: V. GERTMANIS, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sekretārs, I. BEKESS, rajona izpildkomitejas iekšlietu nodaļas priekšnieks, A. ILJINA, laikraksta «Leņina Karogs» korespondente

TV Viļņa

21. JŪNIJS, 9.00 — «Panorāma», 9.35 — Rita vingrošana, 9.50 — Zinātniski populāra filma, 10.20 — TV skolēniem, 10.50 — «Veselības», 11.20 — Koncertfilmas, 12.00 — Nedēļas panorāma, 12.30 — Dž. Verdi «Rekvīems», 14.00 — Div padomītā piecāde: pa patēriņuma ceļu, 14.30 — Dokumentālā filma, 16.00 — Tautas dziesmu koncerts, 16.30 — Jaunatnes studija, 17.20 — Estrādes koncerts, 18.00 — Zinas, 18.15 — PSKP XXVII kongresa lēmumus — dzīvē! 18.30 — Dzeja, 18.55 — Dziesmu vakars, 20.00 — «Panorāma», 20.30 — «Labu nakti, mazuli!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Koncerts, 22.00 — Pasaules čempionāts futbolā, Ceturtdaļfināla spēle, 23.55 — Lietuvas TV video

OGRES MEZA TEHNIKUMS

uzņem audzēkņus 1986. — 1987. mācību gadam dienas nodalā ar astoņu klašu izglītību mezsaimniecības specialitātē, meža izstrādāšanas tehnoloģijas specialitātē.

Mācību ilgums 3 gadi 6 mēneši.

Vidusskolu beigušos abās specialitātēs uzņem 2. kursā.

Mācību laikā audzēkņi iegūst traktorista un motorzāģa motorista tiesības. Ir iespējams iestāties Latvijas PSR Mednieku un makšķernieku biedrībā.

Tehnikumā ir kopmītne un ednīca.

Neklātienes nodaļā uzņem ar vidējo izglītību mezsaimniecības specialitātē. Mācību ilgums 2 gadi 6 mēneši.

Iestājskāmeņi mezsaimniecības specialitātē no 1. līdz 5. jūlijam un nenokomplektēšanas gadījumā papildus laikā no 4. līdz 9. augustam.

Personas, kurām skolas atestāta ir tikai atzīmes «4» un «5», uzņem bez iestāju pārbaudījumiem.

Meža izstrādes tehnoloģijas specialitātē uzņem bez iestāju pārbaudījumiem.

Pieteikumi iesniedzami līdz šī gada 25. jūnijam. Nenokomplektēšanas gadījumā dokumentus pieņem līdz 31. jūlijam.

Uzņemšanas komisija strādā katru dienu no plkst. 9.00 līdz 17.00, izņemot svētdienas.

Tehnikuma adrese: Ogre—3, Ogres meža tehnikums, pasta indekss 228300. (1,5 km no dzelzceļa stacijas.) Telefoni 24254, 32924.

BEBRENES SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus bez iestāju eksāmeņiem ar astoņgadīgu un vidusskolas izglītību. Mācību ilgums 3 gadi 6 mēneši un 2 gadi 6 mēneši. Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Tehnikumu beigušajiem piešķir veterinārleģendāra kvalifikāciju ar tiesībām strādāt par mākslīgās apskalošanas tehniķiem. Tehnikumā ir kopmītne un kopgalds.

Iestājoties jāiesniedz: sovhoztehnikuma direktoram adresēts iesniegums pēc noteiktas formas, dokuments par izglītību (oriģināls).

izzina par veselības stāvokli (086/y veidlapa), četras fotokartītes (3x4 cm), izraksts no darba grāmatīņas par praktisko darba stāžu, jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase, raksturojums no mācību iestādes vai darba vietas.

Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 5. jūlijam astoņgadīgo skolu beidzēju grupās un no 1. jūnija līdz 11. augustam — no vidusskolu absolventiem. Uzņemšanas komisija darbosies no 7. līdz 10. jūlijam un no 12. līdz 14. augustam, vērtējot atestāta atzīmes.

Vakantu vietu gadījumā notiek papilduzņemšana. Sekmīgie audzēkņi saņem valsts stipendiju 30 rbļ mēnesī, teicamnieki — par 25 procentiem vairāk.

Adrese: 228413, p. n. Bebrene. Daugavpils rajons, Bebrene sovhoztehnikums, tālrunis — Bebrene 64414, 64342.

No 21. jūnija brīvdienās tiek atklāts eksperimentāls autobusu maršruts «Līvāni — Jersikas veikals». Uz turieni un atpakaļ biļetes pārdoš Līvānu autostacijas kasē.

Autobuss no Līvānu autobusu stacijas aties plkst. 9.00 un no Jersikas veikala — plkst. 21.20. Biļetes autobusā nepārdoš.

Brīvdienās tiks mainīts arī otrā maršruta autobusu atiešanas laiks. Skatieties sarakstus autobusu pieturās!

Jēkabpils autobusu parks

PARDOD govī Upmalas ciema Kaļvos. P. Selga.

27. jūnijā plkst. 18.00 Preiļu parka estrādē notiks vokāli instrumentālās grupas «TURĀIDAS ROZE» KONCERTS.

(2. programma).

Mākslinieciskais vadītājs — LPSR Tautas skatuves mākslinieks komponists Imants Kalniņš. Biļešu iepriekšpārdošana rajona kultūras raima kasē katru dienu no plkst. 18.00 līdz 19.30.

Kalnā smilšu daudz un priežu staltu. Ziemas vējš te bieži garām slīd. To, kam grūti top un kļūst par saltu.

Sarmā baltu, smilts nem sasildīt. (J. Osmanis)

Izsakām līdzjutību Andrim Krankalim sakarā ar TEVA nāvi. Līvānu būvmateriālu un konstruktiju kombināta kolektīvs

Skaisti mani pavadiet. Cieti vārtus aizveriet! Ne mūžam neatnāks Jūsu vārtus vīrināt.

(T. dz.)
Izsakām dziļu līdzjutību pieredzīgajiem, MONIKU KŪKUSI-LĪNU uz smiltāju izvadot. Oškalna kolhoza valde

Reiz katram ir pēdējā taka, Kur aizētot skumjas nāk līdz. (Fr. Bārda)

Izsakām patiesu līdzjutību pieredzīgajiem, OSIPU KUSIŅU uz smilšu kalniņu izvadot. Kolhoza «Rīts» valde un arodkomiteja

Tas visskumjākais brīdis, kad mātes sirds Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un stājas. (A. Vējāns)

Sāpju brīdī esam kopā ar Drosmu Šefleri, MĀTI uz smiltāju izvadot.

Līvānu pilsētas izpildkomiteja

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TALRUNĪ: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumu krīvēi valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniecei, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļai — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstulju, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzzinām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 456 eks. (latv. val. 9 724 eks., krievu val. 3 732 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169.

1. nos. iespiedokšne, Ofsetiespiedums. Pas. 776.